

[Jytte Andersen]

Vi er meget optaget af at finde lettelser for børnefamilierne. Vi er meget optaget af ikke at vente på en generel nedsættelse af arbejdstiden, for det tror vi ikke børnefamilierne kan vente på. Vi er nødt til at presse noget på.

Vi er meget optaget af den åbne og meget hurtige dialog, der skal finde sted i de faglige organisationer, der allerede inden august måned skal melde alle forbundenes holdninger tilbage. Når jeg siger det, er det ikke mindst på grund af bemærkningerne her til sidst om, at man selvfølgelig kan frygte, at det kun er de kvindelige forbund, der melder positivt tilbage, eller man kunne for den sags skyld også forestille sig, at de mandlige forbund meldte positivt tilbage ikke på egne, men på kvindernes vegne. Måske har man overhovedet ikke tænkt sig at gå i gang med det, og så kan man sagtens melde positivt tilbage; det er forholdsvis gratis.

Når jeg på Socialdemokratiets vegne taler om, at det skal være aftalemæssigt forankret, udelukker vi ikke, at der også kan være et politisk spil i det netop for at sikre, at en ordning ikke virker hverken kønsdiskriminerende eller diskriminerende over for de unge generationer på arbejdsmarkedet. Vi udelukker ikke en kombination, men vi synes, det er vigtigt, at de faglige forbund nu får de næste 3-4-5 måneder, og så må vi tage hånd om sagen igen, når vi mødes til efteråret.

Jeg kan også gøre en enkelt bemærkning til det, hr. Glønborg sagde til sidst om Sverige, for det er et godt land at henvise til, ikke mindst på børneområdet. Det har en betydelig længere barselorlov, en omsorgsorlov, og nu kommer jeg til det, der er vigtigt i denne sammenhæng: det har næsten fuld beskæftigelse, og det har en tryghedslovgivning, som så godt som sikrer lønmodtagerne mod afskedigelser. Der er altså en væsentlig forskel på deres situation og på Danmarks, for vi har ingen tryghedslovgivning og en meget høj arbejdsløshed. Derfor skal vi være endnu mere varsomme med særordninger, der kan virke modsat.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg glæder mig ligesom hr. Glønborg over, at vi har fået en konstruktiv og fremadrettet debat i dag, hvor ingen har forsøgt at tage patent på at ville børnefamilierne det godt. Det synes jeg er et meget vigtigt holdepunkt og et godt udgangspunkt for det fortsatte arbejde. Så vil jeg godt

kommentere hr. Glønborgs bemærkninger til mit ordførerindlæg. Hr. Glønborg pegede på, at vi i forvejen har grebet ind i arbejdstidstilrettelæggelsen på arbejdsmarkedet for så vidt angår ferieloven og barselorloven og i forbindelse med a-kassernes pligt til at optage deltidsmedlemmer. Jeg synes, det er vigtigt, at man forholder sig til disse konkrete tilfælde. For så vidt angår ferieloven er det helt klart en lov, som skal overholdes af alle på arbejdsmarkedet, det vil sige af kvinder såvel som af mænd. For så vidt angår barselorloven har den i mange år alene omfattet kvinder, og vi har først for nylig fået en begyndelse til en barselorlov for mændene. Udvidede vi markant barselorloven for kvinderne alene, ville vi altså underbygge en meget kedelig tendens til, at det er dyrere at ansætte kvindelig arbejdskraft, hvorfor arbejdsgiverne ofte er utilbøjelige til at ansætte kvinder i den fødedygtige alder. Det er en væsensforskel. Hvad angår spørgsmålet om lovindgrebet i forbindelse med a-kassernes vedtægter, er der tale om, at nogle mennesker i dette samfund ikke engang af overenskomst-, men af a-kassevedtægtsgrunde blev forhindret i at tage imod et offentligt tilbud om delpension. Det var en ganske anden sag. Vi greb ikke ind over for overenskomsterne. Vi har netop sagt, at vi meget gerne vil have, at man går væk fra kravet om udelukkende fuldtidsoverenskomster, men vi har ikke grebet ind over for overenskomsterne. Det er vigtigt at holde fast ved. Jeg tror i det hele taget, at når vi diskuterer disse problemer ud fra en ligestillingsvinkel, er det vigtigt, at vi ikke går for langt i Folketinget, for det vil i virkelighedens verden være udtryk for tilbageskridt. Det må ikke først og fremmest blive kvinderne, som skal tage sig af småbørnene fremover. Det er vigtigt, at vi har fædrene med, også når det drejer sig om deres advancementsmæssige og karrieremæssige muligheder på arbejdsmarkedet. I samme øjeblik fædrene deltager på lige fod i familieopgaven, vil vi også se et helt anderledes karriereforløb på arbejdsmarkedet, og vi vil se en helt anderledes indretning af opgaverne, og det er den vej, vi skal gå. Vi skal have en almen accept af, at der af hensyn til både det enkelte individ og til samfundet er behov for, at børnefamilierne får noget ekstra tid. Det skal være mit budskab til hr. Glønborg, at vi vil gerne skubbe så meget på den udvikling, som vi overhovedet kan, men vi ønsker altså ikke at